

OD NAŠICH PŘÁTEL

Z OSTEJKOVIC na Moravě, dne 17. srpna 1912. — Čtená redakce! Po obdržení tohoto dopisu, račte nás milý Pokrok Západu zaslat zase do Ord, Neb., na místě sem do Ostejkovic na Moravu, neb již příštím týdnem nastoupím zpáteční cestu do Nebrasky. Přijeli jsme, totiž já a moje manželkou a synem, do zlaté a nám tak milé Prahy dne 4. července. Kdybychom byli pokračovali v naší cestě, jak bylo vše v Antverpách vyměřeno, byli bychom přijeli do Prahy časně ráno, a tím bychom byli neviděli o kráse české země od hranic severních až do Prahy. Ostali jsme proto v Lipsku přes noc a ráno 4. července pak jsme v cestě své pokračovali. Na vlaku tom jsem se náhodou sešel s panem Monroe, jenž doprovázel hraběcí rodinu Luetzwovu po Americe, při kteréž příležitosti i Lincoln, Neb., navštívil a proto na základě toho, že Čechy dobře zná, byl nám dobrým společníkem. Jak jest známo, jest pan hrabě Luetzwov obřadným krajanem a proto i pan Monroe jest duchem tím nadchnut, česky však neumí, neb jest Angličan. — Bylo mi 15 roků, když jsem do Ameriky jel. Již 30 let uplynulo, co jsem zem tuto neviděl. Vsedl jsem tenkrát na první vlak, kterýž jsem kdy viděl a sám, beze vši ochrany na tu cestu jsem se vydal a tak až do Nebrasky jel. Teď, po 30 letech, když jsem na hranici země české přijížděl, zarožilo se mi oko a na stanicích, kde jsem v mateřské zemi svou mateřskou řeč uslyšel, cítil jsem se, jako bych chtěl každého objímat. Nikdo, kdo to nezkusil, nemůže si udělati pojem o tom, jaký dojem to učiní na člověka, jenž za těchto okolností do vlasti své se vrátí. Den byl krásný, průvodec příjemný, krásné růže a jiné květiny, na něž země česká jest bohata, v plném rozkvětu. To vše dávalo nám dobrou náladu a při takových okolnostech jsme se blížili k matičce Praze. Podél té pávnabné řeky Labe, jakož i Vltavy jedem druhou skrz české Švýceary. Ne Švýceary, toť jen země česká jest tak krásná. Nemohu popsat dojem té krásy. Každá píď té orné půdy ve vysokém stavu vzdělání. Ten silně zalidněný kraj, pěkné stromoví, pravé české vesnice, v nichž jest vidět muže s dlouhými dýmky a ženy oděné v těch pestrých barvách. Na obou stranách řeky jsou krásné hory, v nichž na mnoha místech jsou hrady, kteréž jsou svědky někdejší slávy a moci národa českého. A tak se blížíme ku Praze. Přijedem tam odpoledne. Na všech stranách jest slyšet skoro jen česky. Tak to nebývalo za mých mladých let. Pamatuji se, jak nám mladým studentům profesori vykládali, jaký boj má český lid proti Němcům v Praze. Dnes má Praha 90 proc. Čechů. Ne v podřízených místech, ale ve všech obořech. Brzy jsme se ubytovali v hotelu a večer jsme se šli podívat na Žofín, neb jsme se dozvěděli, že na počest Američanů se tam koná slavnost 4. července. Nebyli jsme sklamáni. Naopak osvětlení na ostrově, jakož i na loďkách na řece Vltavě bylo velmi krásné a ohňostroje večer jakož i střelby nám velmi připomínaly náš domov v Americe. V sále Žofinském se odhával program, kdež se řečnilo anglicky a česky. Americký konsul byl jedním z řečníků. Mnoho lidí nemohlo se programu účastniti, neb nebylo místa, ale pro Američany udělali místo hned všude. Těšilo nás tedy, když nám nebylo dopřáno celého sletu se účastnit, že aspoň na konec jsme ozvěny té slavnosti zachytili. Venku, na ostrově, mimo ohňostroje a osvětlení se ozývala i hudba a zpěv. V sále pak jsme měli ku konci programu potěšení viděti produkce pražských sakulů a amerických sakulů. Po programu pak požadala taneční zábava, při níž několikrát Američané měli solo. Tato slavnost bezpochyby nebyla na programu všeočlověckém, ale byla to jakási ukončení sletu, bylť to pod dozorem sakulů pražských. V průvodu jednoho takového galantního sakula jsme si hezky prohlédli Prahu. Týden jsme se tam zdrželi a po ten

čas každodenně jsme si některá památka místa prohlíželi. Těch jest v Praze mnoho. Na Hradčanech jsem byl vůbec dvakrát. I na Bílou Horu jsme se podívali. Žádné místo, kde jsem vůbec byl, není tak krásné jako Praha. Po našem týdenním pobytu v Praze jsme se odebrali k mému bratru do Ostejkovic na Moravu, kdež on jest správcem školy. Tam se dosud zdržujem, ale děláme odtud vyjížďky na všechny strany. Již 30 roků uplynulo, co jsme se s bratrem neviděli, bylť to tedy radostné shledání. Tenkrát oba co mládí hoši jsme se rozešli, dnes již, když jeho nejmladší deera učitelský ústav vystudovala a jeho jeden syn již 3 roky univerzitu má za sebou a já též se svojí rodinou, zde jsme se sešli — možná, že naposled. Máme zde dobré časy. Dobré prázdniny pro nás všechny. Byli jsme v Brně, ve Vídni a na mnoha jiných místech. Vídeň jest město oběhnutí a všeočlověcké. Byl jsem tam v cirkuse a více než polovina atrakcí je amerických. Vůbec vše, co jest označováno jako americké, jest považováno za nejlepší a nejpraktičtější. Mnoho jest ve Vídni, co jest památka. Některé stavby jsou celkem nádherné, ale na krásu se, dle mého názoru, Vídeň Praze nevyrovná. Brno jest tvárné město, kteréž nyní hodně roste. Špilberg, jenž se tak krásně nad Brnem vypíná, podobá se pražskému Hradčanům tím, že na oběta místa jest nádherný pohled ze zdálky a na obou místech, krásné ty stavby byly upotřebeny k tak habebným účelům. Tam byla ta největší vězení, v 17. a 18. století bylo tolik nevinných v podzemních chodbách a místnostech přišerných mučeno a odpraveno. Jak krásný pohled zevnější tyto stavby mají, tak nekrásný dojem spodní chodby činí, když jich dějepis seznáme. Jak známo těm, kteří zde byli, a těm, kteří zde nebyli ze čtení, krásná jest země Česká a Moravská. Ty potůčky, rybníčky, lesy, ptactvo, to my v Nebrascě nemáme a proto je nám po tom v Americe tesknó. V ohledu obchodním jest veliký rozdíl. V Americe se dělá obchod řízněji a docela jinak. V Nebrascě ušetříme hodně času, že neděláme jeden druhému dlouhé a bezvýznamné komplimenty. Zde jsou na ně naučení. Zdá se mi, že by zde potřebovali k tomu 10 lidí, aby udělali tu práci, kterou v Americe děláme čtyři v obehodu bankovním u nás. Obchody se směšným zbožím i ve větších městech jsou malé a tmavé. Vůbec obchody zdejší jsou podle našich tíštěné. Veliký jest rozdíl v rolničení zde a u nás v Americe. Nemohou zdejší lidé pochopit, jak to může být, že u nás farmář má šest neb i více koní, 20 až 100 kusů dobytka hovězího a více než tolik prasat a vše to, mimo 100 akrů neb více oraného pole, sám se svojí rodinou, kteréž nemusí býti četná, všemtu tu práci zastane. Když jim zde řeknu, že u nás lidé do města pěšky nechodí, že má každý farmář kočár neb dva a i automobil, ve kterýchž se do města dovezou a že mnoho našich farmářů celý železniční vůz prasat neb hovězího dobytka do trhu poslou, to vše se jim zdá neuvěřitelným. Sekání obilí se dosud děje ručně na zdejším venkově, mimo velkostatky. Ty již mají stroje sekačí, z nichž mnohé jsou americké. Obilí se neudlání na polích jako u nás v Americe, nýbrž jest odvezeno do stodol a tam, teď povětšinou strojem hnacím silou dvou koní, jest vymalčeno. Dobytek všeho druhu, jakož i obilí jest vše hodně drahé a tak i práce všecha jest mnohem více placena než bývala. Úroda všeho druhu ohlž jakož i hranobůr a zelenin jest drahá všude, kde jsem byl. Jest ráda, že jsme se za svého pobytu zde mohli podívat i prohlédnati si některé přírodní krásy, jako propast Maecocho a Kateřinské, jakož i Sloupské jeřkyne. Těž jsme byli v Bítově. Jest to malé městečko, postavené v úzkém údolí, v němž se řeka Želetavka s Dyjí spojuje. Na vysoké skále nad Bítovem jest velký hrad, dosud obydlený svým majitelem. Hrad ten

to ve vnitřní zřícenině hradu jiného poblíž jsme si dobře prohlédli. To bylo pro nás něco docela nového. Vnitřek jest zajímavý a zařízení na všech stranách dosud prozrazuje veliké náklady peněz a venkov, totiž celá stavba představuje dobré stavitelské umění a náramné námahy. Teď by to bylo skoro nemožné a jisté nepraktické takovou stavbu postaviti. Co to bylo námahy ten stavební materiál do takové výše dostati a pak na těch přikrých skalách postaviti a tak pevně, že nyní po tisíce letech není možné ani malý kamének končit světa, ale já sám ze Severní Ameriky. Většina přítomných jest však působí jako učitelé a profesori na různých ústavěch. Jak milé, bylo shledání mnohých. Zde dlouhá formalita komplimentů přestala a srdečné české Ty bylo všeobecné mezi spolužáky u potřebno. Mnoho očí slezelo při té schůzi. Z našeho ročníku se jich dostavilo pouze šest. Reálka tato ponejprv počala svoji působnost již před 60 lety a za mých dob byla to jediná česká reálka na Moravě. Profesori byli, jakož jsou i nyní, samí vlastenci, kteříž svým působením odchovali celou armádu vlastenců, z nichž mnozí působili v prvních řadách bojovníků národa českého. S pýchou pozoroval jsem tu českou inteligenci. Však se ukázalo město Telč na ten slavnostní den. Takový nával lidí a tolik českých praporů. Bylo vidět, že dnes již jsou Němci daleko v pozadí, ne jako dříve. Co se politické otázky zdejším lidu týče, stojí česí na zemských i říšských sněmch v jednom řádu, jinak ale jsou rozbiti na několik táborů. Nebýt toho mnohem více by dokázali. Jak krásné by to bylo, kdyby zde mohli náboženství oddělit od politiky. Myslím, že tím, že klerikální měchají náboženství do politiky, škodí sami pravému náboženství, jakož i otáze národní. Američané dobře ví, že náboženství a politika dohromady nepatří a také se toho vystřihají. Myslím, že asi kolem 15. září se navrátím do Ord. Dáde-li mi možno, napíši něco více z naší zpáteční cesty. S pozdravem Vinent Kokeš.

Z BRAINARD, Nebr., 1. září 1912. — Čtená redakce! Musím se vám pochválit, že jsem byl také v Bruno podívat se na oslavu 25-letého založení města. Bylo to dosti pěkné na tak malé městečko a zvláště pro toho, kdo nelepšohu neviděl. Lidu bylo také dost jakož i všelikých těch krásečků s různými pamísky. Sešel jsem se tam s mnohými známými a dobrě jsme se pobavili. Zvláště mi le mi bylo sejit se a p. Jos. Hruškou, jenž se ucházel o úřad okresního klerka. Týž mi řekl: "Milý příteli, srdece mě bolí, ne že jsem nebyl zvolen, ale nad nevěděkem, kterého jsem doznal od občanů brněnských, kteří jen 80 hlasů proti mně vrhli." Jaká láska mezi námi panuje, nejlepší dokazuje, že při každé soběnnosti slavnosti musí být několik tisíců, neb málokterá se skončí bez ostudy. V sobotu ohlž 5 hodiny odpoledne přibula se vichřice, jež hrozila zničiti nákladu obecenstva, již bylo vše než hodně škála několik bud a stodla střechy s kolotoče, načež vítr ustal. Vrakky se roztrhly, hromobit přestala a rozhostil se opět klid. Město bylo ovááno ochrannými prvazky, aby žádný povoz nevyroloval bavíci se šťastnými slavnosti. Hostinští měli píno a každý zaměstnával několik pomocníků, tak že nebylo třeba, aby někdo trpel hlad, měl-li jen kůlat. Ostatně lidé nebylo nikde vidět, neb vše má nyní dobrou cenu. Kdyby však byli farmáci nuceni dávatí kornu po 10c bušl, měli by zajisté málo peněz na zábavy, které se nyní tak zhusta odhávají a málo by

jim zbývalo na kupování \$150 až \$175 akrů pozemků. Byly časy, že v Čechách pražské řezník koupil za 30 zlatých 12 krav u nás v panském dvoře. Bylo to asi takové, jako když zde dostal rolník 10c za buší korny. Než vše se úžasně změnilo jak zde tak ve staré vlasti. Když slyším ty chvály o staré vlasti, tu si myslím, že to ti chvalofečníci tam dobře neprozkoumali. Pravda ovšem, že ti, kdož tam odtud zavítají, nemají se zde, neboť přátelé jejich snaží se před nimi ukrýti svůj běhý stav. Ve staré vlasti jest dobře tomu, kdo něco má. Lid chudý si tam tíže pomůže než zde. Kdo se chudým narodil, zpravidla i chud zemře a jen málo jest těch, kteří si z bídý pomohou. (Ve Vídni žije na půl milionu Čechů. Pozn. red.) V čítě Jos. Kastl.

ZPRÁVY Z NOBRARA, NEB., A OKOLÍ. — Niobrara bude míti opět o jeden cihelný dům více. Místo, na kterém se ona budova staví, náleží Fremont Brewing Co. — Při posledních bouřích udeřil blesk do obydlí pisatele těchto zpráv, projel celým stavením, rozbil komín, omítku, střechu a roztrhl roh střechy, ale nezapálil, aniž kdo přišel k úrazu. — Slečna Uhlivova vrátila se z Fremont, kde navštěvovala vyšší školu s dobrým úspěchem, a nadále bude navštěvovati školu doma. — Syn pisatele těchto řádek odebral se do Omahy, kde navštěvuje Greightonovu kolleji lékárníckou. — Ve dnech 22., 23. a 24. srpna měli jsme tu vzduchoplavce, kterýž ovládal svou vzducholoď znamenitě. Každý den vznesl se do značné výše, letěl několik mil, načež se vrátil a smel se na téhož místě, odkud vyletěl. Lidí bylo po všechny tři dny plně město, vše se skončilo se zdarem a obecenstvo bylo plně uspokojeno. — Sešel jsem se zde s krajanem p. Jos. Vavruškou od Gregory, S. Dak., kterýž jel navštívit bratra svého v Tyndall, S. Dak., s nímž se již po 20 roků neviděl. Pan Vavruška jest muž srdečný a veselý a dobře jsem se s ním pobavil. S p. Vavruškou jel společně mladý krajan p. Max Doležal, kterýž se ubíral do Yankton, S. Dak., za obchodem. — Přece jednou došlo k tomu, že byly odstraněny sloupky z ulice. Však již byl čas, neb u každého z nich byla hromada hnoje jako v dobytčích ohradách. Že to nesloužilo ke zdraví obyvatele ani k okrase města Niobrary, o tom není nejmenší pochyby. Nu, snad se konečně přece jen rozkýváme a nebudeme pokulhávat za jinými městy.

Převozni prám přes řeku Missouri jest již hotov a teď se musí ještě vysvětlit, aby šťastně vybořoval svoji službu a přinesl hojně obchodu. Jaké jméno mu dají, dosud neví. — Tento rok jest na kukučici slibný, neboť počal je velmi příznivě a suché větry již vanou jako o "děložaji". Celkem vzato, rok letošní jest lepší než loňský. A proto, když jest vše tak slibné, měli bychom si za všechnu námahu uspořádat něco pro své obveselení. Myslím, abychom si uspořáдали pěknou občlověckou zábavu a všichni se jí účastnili a srdečně se pobavili. Co tomu říkáte, sousedé? Vím, že asi jednoznámně řeknete: "I to se samo sebou rozumí, že ano!" Tedy na tom zůstane. — Čtenáři "Pokroku" a "Česko-Amerického Venkova" z města i okolí mohou si doplatiti a předplatiti se u nás, posloužím každému ochotně. Jan Noll.

Moši - Pozori
Hvězdy slavnosti! Slavnostní sítka! Každý denoví prodává vše za 10c, mající ceny 15c, kterou každý potřebuje. Prodává 10 balíčků připravy na tenis i kornu, každý balík odělná kvartí svatočlověcká inkoustu, po 10c balík. Pak sám činí za \$1.50 a dostane 10 balíčků slavnostní vyřazené. Píšte si dusa a inkoust, neb ten první a každý balík, dostane 3 balíčky slavnostní inkoust slavnostní. A. H. Vibia Co., New Prague, Minn. 13-1f

PROČ JE TO
Je to tak mnoho chorob, které zjevně vzdorovaly snahám prostředků lékařských...
DRA. PETRA HOBOKO
Právě ono jás přimo na kůži da, na kůži v krvi. Je připraveno z čistých složek...
DR. PETER FAHRNEY & SONS CO.,
16-26 So. Hoyne Ave., CHICAGO, ILL.

HLEDÁTE DOMOV?
Na přání mnoha našich odběratelů a vědomce, že dnes jest velká síla nesvědomitých pozemkových jednatelů v této zemi, kterým se jen o to jedná peníze a něčeho lidu vykrátit, umínili jsme si, že podáme čtenářům našich časopisů spolehlivou informaci o krajích, do kterých se hodlají přistěhovat, a o okolnostech, které tam existují. Naši informace budou ovšem čerpat z vládních a státních reportů a sčkoliv tím máme hodně práce nemáme svým čtenářům za tuto práci něčeho stát, pouze jen za výlohy kolik papíru a obálky. Ale cítíme, že tím se našim čtenářům velice za vděčíme a jelikož jsme první český časopis, který podává kteroukoliv informaci svým čtenářům soukromě a spolehlivě, doufáme, že snaha naše bude uznána. Na výlohy doposání a kolik zašlete 10c na: INFORMACE, Pokrok Publ. Co., 1417-19 So. 13th Str.

DOMÁCÍ PŘÍPRAVA ŽALUDŮNÍ HOŘKÉ.
Pro náhlá menší nemožená připravíme si sami doma dobrou a lacinou žaludcovní hořkou takto: Koupíme dobrý alkohol, nebo pálenku, jak je komu libo, teď dáme do toho možiti hrst nebo dvě bylinné léčivé směsi "Alpy" dle toho, jak má býti lék silný. Z toho pak budeme mít takovou žaludcovní hořkou, že by "vzkřísila i mrtvého" a že ji nikde v té jačnosti a tak pozitivou nedostanete. Byliny "Alpa" jsou laciné. Dostanete balíček za 50c a ten stačí na několik kvartů. O "Alpu" píše česky na adresu: The Orion, Box 597, Omaha, Neb.

Choroby konečníku — vyléčeny
Mírné léčení, jež vyléčí v krátké době zlatou řízu, píštěl a jiné choroby konečníku bez operace. Nepoužívá se chloroforma, etheru nebo jiného všeobecného uspávacího prostředku. Vyléčení zaručeno v každém případě, kteréž ku léčení přivezeme a peníze složit po vyléčení. Píšte si o kůži o chorobách konečníku, s dověděním, na: **DR. TERRY — Bee Building — OMAHA.** 471f

Nejlépeším místem k nakupování stavebního dříví, jest **Česká dřevařská ohrada.**
Chicago Lumber Co.,
na 14. a Marcy ul., Omaha, Neb. 491f
Čestní prodavači Vás vždy ochotně a vzorně obslouží.

Nevíme jak důrazněji vysvětliti **krajanům, kteří jedou do Kalifornie,**
že musí vžiti ze Sacramento východní trať dráhy přes Marysville, jestli se chtějí dostatí do Chicó.
V Chicó jest stále člen naší firmy a ukáže jim tá nejlepší pozemky, jaké jsou v svetoznámém údolí řeky Sacramento pro českou osadu nabízeny.
Od 25. září do 10. října jest levně jízdné.
Píšte nám, co asi byste si přáli a my vám pomůžeme najíti nejlepší "bargain", jaký možno zde dostati. Sdělte nám kdy přijedete a budeme Vás očekávati. Adresuujte **W. J. BULIN & COMPANY,** Box 1008 Chicó, Cal., 51f
Nebo: **W. J. BULIN & COMPANY,** Hamilton City, Cal.

25c libra kávy 25c
U OMAHA COFFEE MILL,
1904 So. 13th Str., Omaha, Neb.
Zašleme kávu v objednávkách od 25 liber výše a tu samou rozvážíme na menší paklíky dle přání.
25-centová káva jest naše specialita a předčí jak léci tak hodnotou kávu prodávanou v maloobchodech za mnohem vyšší cenu, o čemž se sami nejlépe přesvědčíte, když si dopíšete o vzorek, který Vám pošlem zdarma na požádání.
Další druhy kávy máme po 25, 30 a 35c. Čaj, cikorii, prášek do těsta (Baking Powder), všeho druhu koření mleté i celé za ceny nejmenších.
Objednávky se vyřizují proti zaplacení předem pouze. Píšte, že jate tuto oznámku čtli v "Pokroku".

Můžete mluvití téměř všude po liniích Bellova telefonu na velkou vzdálenost a vydání bude daleko menší, než se domnívate.